

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 856/2015
21.10.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ж.Ћ., због кривичног дела из члана 355. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.Ћ. - адвоката Г.В., поднетом против правноснажног решења судије за извршење кривичних санкција Вишег суда у Сремској Митровици 1 Сик-79/15 од 19.06.2015. године, у седници већа одржаној дана 21.10.2015. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.Ћ. - адвоката Г.В., поднет против правноснажног решења судије за извршење кривичних санкција Вишег суда у Сремској Митровици 1 Сик-79/15 од 19.06.2015. године.

Образложење

Решењем Дисциплинске комисије Казнено-поправног завода у Сремској Митровици број 24-6/15-670 од 09.06.2015. године окривљени Ж.Ћ. је оглашен одговорним због учињеног тежег дисциплинског преступа из члана 157. став 1. тачка 20) Закона о извршењу кривичних санкција и то због недоличног, насилничког или увредљивог понашања према запосленом, те му је изречена дисциплинска мера упућивање у самицу током целог дана и ноћи у трајању од 5 (пет) дана условно на 1 (један) месец.

Решењем судије за извршење кривичних санкција Вишег суда у Сремској Митровици 1 Сик-79/15 од 19.06.2015. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног Ж.Ћ. изјављена против решења Дисциплинске комисије КПЗ у Сремској Митровици број 24-6/15-670 од 09.06.2015. године и наведено решење је потврђено.

Бранилац окривљеног Ж.Ћ. – адвокат Г.В. поднео је захтев за заштиту законитости само против правноснажног решења судије за извршење кривичних санкција Вишег суда у Сремској Митровици 1 Сик-79/15 од 19.06.2015. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због повреде

закона из члана 74. тачка 3) ЗКП у вези члана 36. став 3. и члана 173. Закона о извршењу кривичних санкција, са предлогом да Врховни касациони суд укине решење судије за извршење кривичних санкција Вишег суда у Сремској Митровици 1 Сик-79/15 од 19.06.2015. године и предмет врати на поновно одлучивање или да наведено решење преиначи тако што ће усвојити жалбу окривљеног Ж.Ћ. изјављену на решење Дисциплинске комисије КПЗ у Сремској Митровици број 24-6/15-670 од 09.06.2015. године, а све ради понављања дисциплинског поступка против окривљеног у коме ће му бити омогућено право на обавезну одбрану.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажно решење против којег је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијаним решењем судије за извршење кривичних санкција повређене одредбе члана 74. тачка 3) ЗКП, а на чију сходну примену у поступку пред судијом за извршење упућују одредбе члана 36. став 3. и члана 173. Закона о извршењу кривичних санкција („Службени гласник РС“ број 55/2014). Ово, имајући у виду да је у дисциплинском поступку који се водио против окривљеног Ж.Ћ. повређено право окривљеног на обавезну одбрану и стручну правну помоћ.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 74. тачка 3) ЗКП је прописано да окривљени мора имати браниоца ако је задржан или му је забрањено да напушта стан или је притворен – од лишења слободе па до правноснажности решења о укидању мере, а повреда ове одредбе у кривичном поступку је дозвољен разлог за заштиту законитости окривљеног, преко браниоца (члан 485. став 4. ЗКП).

Одредбом члана 36. став 3. Закона о извршењу кривичних санкција („Службени гласник РС“ број 55/2014) (у даљем тексту: ЗИКС) је прописано да се на поступак пред судијом за извршење сходно примењују одредбе Законика о кривичном поступку ако овим или другим законом није другачије одређено.

Одредбом члана 173. став 1. ЗИКС је прописано да осуђени против кога се води дисциплински поступак има право на стручну правну помоћ.

Имајући у виду да сходна примена ЗКП не подразумева његову буквалну примену у сваком случају, већ како је одредбом члана 36. став 3. ЗИКС

предвиђено само ако ЗИКС-ом није другачије одређено, то се неосновано наводима браниоца окривљеног указује на повреду одредбе члана 74. тачка 3) ЗКП у поступку пред судијом за извршење кривичних санкција. Ово стога што члан 173. став 1. ЗИКС предвиђа да окривљени против кога се води дисциплински поступак има право на стручну правну помоћ, а која стручна помоћ се може окривљеном обезбедити путем адвоката или другог стручног лица, а то је и дипломирани правник, што је овде случај, то самим тим нема ни сходне примене одредбе члана 74. тачка 3) ЗКП којом је предвиђена једна од девет таксативно набројаних процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца и до када.

Дакле, имајући у виду да у поступку пред судијом за извршење кривичних санкција није предвиђена обавезна одбрана, како то неосновано у захтеву истиче бранилац окривљеног, већ је предвиђено само да окривљени има право на стручну правну помоћ, а о ком свом праву је окривљени обавештен и прихватио је обезбеђену му стручну помоћ од стране дипломираног правника КПЗ у Сремској Митровици који је активно учествовао у поступку, а како то произилази из списка предмета, то се самим тим у конкретном случају не може сходно применити Законик о кривичном поступку, а посебно се не може радити о повреди закона из члана 74. тачка 3) ЗКП.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним решењем није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.Ћ. - адвоката Г.В., то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.